

ние Българскихъ дѣлъ, по Византиицѣмъ. Народна Българска пѣсень царю Симеону. Забѣльшки. Петрово царствование. Свѣтославъ Рускы и Цымисхый. Кръстоносни походи съ кавказѣмъ започнѣхъ. Появление Асѣна и брата му Петра. Народна пѣсень. За българскаѣ въ Цариградѣ книжевнѣ общинѣ, и за исуитское появление между Българы. Десѣтъ Българскы пѣньзи съ измененыя.

СЪДЪЖАНИЕ ВЪ ЗАБѢЛЬШКИ.

1. Що значи *легенда* и какво уцѣнение трѣба да има. Папски були. 2. пропаганда. 3. какъ поставяѣтъ въ Хиндистанѣ Исуити. 4. рѣчь цамии. 5. за търновскы надписи. 6. рѣчь *тыгулъ*. 7. рѣчь Фрѣгъ, Фрѣзи. 8. за що е оставилъ Асѣнъ Емануила зета си да бѣди Деспотъ въ Солунъ. 9. на каквы срѣдства сѣ прибѣгвали Византийци да умекчѣтъ воены Българскы духъ. 10. за отломъка Патриарха Евтимии. 11. *Елизиѣте*. 12. за българскы книжевенъ языкъ, какъ е страдалъ. 13. Морно-поле въ Търново. 14. за има Шкѣи, що назовава влашки лѣтописецъ Българы. 15. кое Самскрото плема е дошло найнапрѣдъ отъ Хинуисти на въ днѣшнѣ Българинѣ. 17. за казая-Артина. 18. за обичнаѣ клеветѣ въ Турско. 19. рѣчь Павликинъ. 20. рѣчь робъ и работа. 23. нѣколко стари имана. 24. за Крумовъ въпросъ. 25. рѣчь Хаканъ. 26. Крумовъ законъ за просащы. 27. Помана и Вѣртимъ етрурскы божества. 28. рѣчь пѣнязь. 29. рѣчь рупъ. 30. Михаль-Беюви потомци. 31. рѣчь рахванъ. 32. рѣчь конаръ-кытнъ. 33. Францушки пѣтишественикъ прѣзь Българинѣ въ 1432. 34. за Султанъ Муратовъ смъртъ на Косо во-поле отъ турскы ферманъ. 35. за рѣкописъ отца Паисии що сѣ находи въ Одессѣ. 36. размиснение на нѣкои си рѣчи въ Асѣнова златопечатъ. 37. Народни Български стари повѣствователни пѣсни. Донкина надъ Гърцы побѣда. Стоинъ и млада заробена Гъркыни. Мацарска бытка съ Българы и побѣда Бошинова. Бошивъ войвода или Българскы походъ въ горнѣ Моравѣ и въ Боемиѣ. 38. рѣчь турпанъ (манди).

П Р И Б А В Л Е Н И Е.

Въ сие съчинение възпоманѣхмы има Михаль-Бей, кой прѣдвождалъ Помацы Българы съвоюявшы съ Илдрѣма Башита въ 1401. противъ Тимерлана или Демира Татарскаго Хана въ Малѣ-Азѣи. Другы же Михаль-Бей сѣ споманува юще въ по-слѣдны врѣмена, т. е., кога Турци воювали нѣколко пѣти противъ Мацары. Едного Михаль-Бей потомци живѣѣтъ и днѣсь въ Ихтиманъ, носяще има и подписуѣще сѣ Михаль-Бейлери — Михаль-Беювци; а втораго потомци сѣ нахождатъ въ Бѣль и Лѣтницѣ, села въ Търновско укрѣпие, не обаче подъ това има. Въ Одринъ (Едрене) има мостъ, кой носи има *Михаль-Бей Кюпрюсѣ* — Михаль-Беювъ мостъ, и цамии Михаль-Бей — цамиси или Имарети — Михаль-Беюва цамии, задушбина. Въ Цариградѣ, въ Евкафъ калеми (попечительство надъ сичкы задушбины) има и Михаль-Бей въкуфу — Михаль Беюва задушбина. Одринскы Михаль-Беювъ Имаретъ — задушбина, ималъ е приходи си отъ Плъвень и плъвенскы нѣкои си села, т. е., тии села сѣ были наредени да плащѣтъ тамо, за що тии съ врѣмѣ были Михаль-Бегови притажаны, а подиръ смърти му завѣщалъ да плащѣтъ за обдѣржаниа Одринскаго Имарета и поправления моста (о тому смы писали по обшырно въ забѣльшки пѣрвыя части Горскаго Пѣтника). Тѣй-зи сѣ двѣ важни лица за Българскѣ отъ послѣ падения